

Δεξιό Τύπου

Οι Ευρωπαϊκές Χώρες και προχώρησαν και δίστασαν να προχωρήσουν. Το Μάαστριχτ χαρακτηρίζεται από τον ίλιγγο μπροστά στο νέο. Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν λύνουν αποφασιστικά το κύριο πρόβλημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, ποιά μορφή θα πάρει η Ενωμένη Ευρώπη. Θα βασίζεται σε μιά χαλαρή κυβερνητική συνεργασία ή σε κεντρικά κοινά όργανα με αποφασιστικές αρμοδιότητες.

Την ενοποίηση προωθούν οι αποφάσεις για τη δημιουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, την επέκταση των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας και μάλιστα στους τομείς της εξωτερικής πολιτικής και της άμυνας, τον αυξημένο ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την καθιέρωση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας και την κοινή αντιμετώπιση θεμάτων όπως η μετανάστευση.

Όμως: Η προσπάθεια για οικονομική και κοινωνική συνοχή παραμένει περιορισμένη. Το ταμείο συνοχής αφορά μόνο θέματα διευρωπαϊκών δικτύων και περιβάλλοντος. Τα νέα διαρθρωτικά μέτρα θα αποφασισθούν μελλοντικά αφού εκτιμηθεί η σημερινή κατάσταση.

Η ανάγκη για μιά κοινή κοινωνική πολιτική και την εφαρμογή της Κοινωνικής Χάρτας που θεσπίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων απλώς αναγνωρίσθηκε. Είναι αβέβαιο ποιά μέτρα θα υπάρξουν και πότε.

Η κοινή εξωτερική πολιτική θα βασίζεται σε μιά πολύπλοκη διαδικασία που κυρίαρχο ρόλο θα παίζουν οι διακυβερνητικές συνεργασίες. Η κοινή αμυντική πολιτική είναι συνδεδεμένη με το ΝΑΤΟ.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συναποφασίζει κυρίως σε θέματα που είναι πιά δευτερεύουσας σημασίας. Το δημοκρατικό έλλειμμα παραμένει.

Οι δράσεις σε τομείς όπως η δικαιοσύνη είναι αποτέλεσμα διακυβερνητικών συνεννοήσεων.

Η ομοσπονδοποίηση αποφεύγεται ως όρος και ως στόχος.

Όσον αφορά την Ελλάδα θεσμοθετείται η Ευρώπη των δύο ταχυτήτων. Η Ελλάδα ανήκει από τα πράγματα στη δεύτερη ταχύτητα. Για να συμμετάσχει στην πρώτη χρειάζεται όχι μόνο να διορθώσει τις οικονομικές της επιδόσεις αλλά και την απόφαση των άλλων Κρατών. Ο κίνδυνος η απόφαση αυτή να συναρτηθεί με με πολιτικούς όρους είναι μεγάλος. Όπως είναι πολύ μεγάλος ο κίνδυνος να μην φτάσουμε το πολύ υψηλό επίπεδο που καθιερώθηκε για την πρώτη ταχύτητα.

Η ένταξη στη Δυτικο-Ευρωπαϊκή Ένωση όταν γίνεται ταυτόχρονα και η Τουρκία παρατηρητής είναι δώρο άδωρο. Οι ευρωπαϊκές χώρες στην ουσία επιφυλλάσσονται να αποφασίσουν μελλοντικά ποιά από τις δύο χώρες θα στηρίξουν. Η σύνδεση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης με το ΝΑΤΟ προδικάζει στάση ουδετερότητας, στάση που θέλαμε να ξεπεράσουμε.

Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αποτελούν μιά πρόκληση για την Ελλάδα και τους σοσιαλιστές. Πρέπει να αγωνισθούμε ακόμη πιο εντατικά για μιά δημοκρατικά οργανωμένη Κοινότητα, για μιά Ευρώπη όπου δεν θα διαιωνίζονται περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, για μιά Ελλάδα που δεν θα υφίσταται στη δεύτερη ταχύτητα τις εξελίξεις αλλά θα έχει αποφασιστικό λόγο και θα συμμετέχει στη κοινή ανάπτυξη.